Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1454/2001**

2001 m. birželio 28 d.

įvedantis specialias priemones tam tikriems Kanarų salų žemės ūkio produktams ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 1601/92 (Poseican)

(OL L 198 , 21.7.2001, p. 45)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1195/2002 2002 m. liepos 3 d.	L 174	11	4.7.2002
►**M2**	Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1922/2002 2002 m. spalio 28 d.	L 293	11	29.10.2002
►**M3**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 2003 m. rugsėjo 29 d.	L 270	1	21.10.2003
►**M4**	Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1690/2004 2004 m. rugsėjo 24 d.	L 305	1	1.10.2004

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1454/2001

2001 m. birželio 28 d.

įvedantis specialias priemones tam tikriems Kanarų salų žemės ūkio produktams ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 1601/92 (Poseican)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius ir į 299 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

kadangi:

(1) Pagal Reglamentą (EEB) Nr. 1911/91 ([2]), Kanarų salos yra Bendrijos muitų teritorijos dalis ir jose nepažeidžiant jokių specialių priemonių, patvirtintų siekiant atsižvelgti į specialius suvaržymus bei tradicinę ekonomikos ir mokesčių sistemą, taikomos visos bendrosios politikos. Šio reglamento 2 ir 10 straipsniuose nustatyta, kad bendroji žemės ūkio politika taikoma įsigaliojus specialiems tiekimo susitarimams. Be to, kartu su bendrąja žemės ūkio politika taikomos ir specialios priemonės, susijusios su žemės ūkio gamyba salose.

(2) Taryba Sprendimu 91/314/EEB ([3]) patvirtino alternatyvų, būdingų atokiai ir izoliuotai Kanarų salų padėčiai, programą (Poseican) pagal Bendrijos pagalbos atokiausiems regionams politiką. Programa siekiama padėti regiono ekonominei ir socialinei plėtrai ir sudaryti galimybę pasinaudoti vienos bendros rinkos, kurios neatsiejama dalis yra šis regionas, teikiamais privalumais, nepaisant objektyvių veiksnių, dėl kurių jis yra geografiškai ir ekonomiškai izoliuotas. Pagal programą reikalaujama šiame regione taikyti BŽŪP ir numatoma specialios priemonės, kurios turi būti patvirtintos, visų pirma siekiant pagerinti žemės ūkio produktų gamybos ir pardavimo sąlygas regione bei sušvelninti ypatingos geografinės padėties ir apribojimų poveikį, kuris buvo pripažintas Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje.

(3) Dėl ypatingos Kanarų salų geografinės padėties padidėja transporto išlaidos tiekiant esminius produktus, skirtus žmonėms vartoti, perdirbti ir naudoti kaip žemės ūkio sąnaudas. Be to, dėl objektyvių veiksnių, atsirandančių dėl izoliuotumo ir atokiausių vietos, Kanarų salų ūkio subjektai ir gamintojai patiria daugiau suvaržymų, kurie ypač apsunkina jų veiklą. Šiuos suvaržymus galima iš dalies pašalinti sumažinus šių esminių produktų kainą. Todėl tikslinga įvesti specialius tiekimo susitarimus, kurie užtikrintų tiekimą į šias salas ir kompensuotų papildomas išlaidas, atsirandančias dėl jų nutolimo, izoliuotumo ir atokiausios padėties.

(4) Šiuo tikslu, neatsižvelgiant į Sutarties 23 straipsnį, iš trečiųjų šalių importuojami atitinkami produktai turėtų būti atleidžiami nuo taikomų muito mokesčių. Siekiant atsižvelgti į produktų, kurie į Bendrijos muitų teritoriją buvo įvežti pagal laikino įvežimo perdirbti arba laikymo muitinės sandėlyje susitarimus, kilmę ir jiems pagal Bendrijos nuostatas taikomą muitų režimą, jie turėtų būti laikomi tiesiogiai importuotais, kad būtų galima suteikti išmokas pagal specialius tiekimo susitarimus.

([1]) 2001 m. birželio 14 d. pateikta nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

([2]) 1991 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1911/91 dėl Bendrijos teisės nuostatų taikymo Kanarų saloms (OL L 171, 1991 6 29, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1105/2001 (OL L 151, 2001 6 7, p. 1).

([3]) OL L 171, 1991 6 29, p. 5.

▼B

(5) Siekiant sumažinti kainas Kanarų salose ir papildomas išlaidas dėl jų nutolimo, izoliuotumo ir atokiausios padėties, kartu išlaikant Bendrijos produktų konkurencingumą, Bendrijos kilmės produktų tiekimui į šias salas turėtų būti suteikiama pagalba. Teikiant tokią pagalbą, reikėtų atsižvelgti į papildomas vežimo į Kanarų salas išlaidas ir kainas, taikomas eksportui į trečiąsias šalis, bei, žemės ūkio sąnaudų ir perdirbti skirtų produktų atveju, papildomas išlaidas dėl izoliuotumo ir atokiausios padėties.

(6) Kadangi kiekius, kuriems taikomi specialūs tiekimo susitarimai, riboja Kanarų salų tiekimo reikalavimai, šie susitarimai nekliudo tinkamai funkcionuoti vidaus rinkai. Be to, specialių tiekimo susitarimų ekonominiai privalumai neturėtų išprovokuoti atitinkamų produktų prekybos nukrypimų. Todėl turėtų būti uždrausta šiuos produktus persiųsti arba reeksportuoti iš Kanarų salų. Tačiau tam tikromis sąlygomis galima reeksportuoti neperdirbtus produktus arba po tokių produktų vietinio fasavimo gautus produktus, kad vyktų regioninė prekyba. Perdirbimo atveju, šis draudimas neturėtų būti taikomas tradiciniam eksportui ir siuntiniams.

(7) Ekonominiai specialių tiekimo susitarimų privalumai turėtų būti perduodami taip, kad sumažėtų gamybos išlaidos bei būtų sumažintos gamybos ir paskirstymo grandinės kainos galutiniam vartotojui, dėl ko galiausiai turėtų sumažėti vartotojų kainos. Todėl jie turėtų būti suteikiami tik su sąlyga, kad jie iš tikrųjų perduodami, ir šiuo tikslu turėtų būti atliekamas monitoringas.

(8) Turėtų būti remiama tradicinė gyvulininkystės veikla, kad būtų padedama tenkinti vietinius vartojimo poreikius. Šiuo tikslu reikalingos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo bendro rinkos organizavimo nuostatų, kurios riboja gamybą, kad būtų atsižvelgta į plėtrą ir specialias vietinės gamybos sąlygas, kurios skiriasi nuo likusios Bendrijos dalies sąlygų. Šio tikslo taip pat galima siekti netiesiogiai, finansuojant genetinio pagerinimo programas grynaveisliams veisliniams gyvūnams pirkti, perkant komercines veisles, labiau tinkančias vietos sąlygoms ir papildant priemokomis už karves žindenes ir skerdimo priemokomis. Vietinio vartojimo reikalavimų įvertinimas pateikiamas periodiniame balanse. Siekiant užtikrinti veiksmingą Bendrijos paramos mobilizavimą, visapusė vietinės veiklos gyvulininkystės ir pieno produktų sektoriuose paramos programa turėtų leisti minėtiems sektoriams nustatyti ir įgyvendinti strategijas, pritaikytas prie vietinių ekonominės plėtros, erdvinio gamybos organizavimo ir gamintojų profesionalumo didinimo sąlygų. Artėjant vietinės gyvulininkystės plėtrai, šioje programoje gali būti numatyta laikina nuostata dėl penimų gyvūnų patinų tiekimo, kiekvienais metais ribojant tokių tiekiamų gyvūnų skaičių, kad nebūtų pakenkta pirmiau minėtam tikslui. Joje taip pat gali būti numatytos priemonės pieno gamybai avių ir ožkų sektoriuje paremti, šiam sektoriui suformuoti, vietiniuose ūkiuose iš avių ir ožkų pieno pagamintų sūrių perdirbimo ir pardavimo sunkumams mažinti, fragmentuotam tiekimui suderinti, pieno kokybei pagerinti ir įvairovei didinti.

(9) Avių ir ožkų sektorius remiamas papildomomis išmokomis, suteikiamomis Kanarų salų gamintojams už sunkiasvores avis. Ši priemonė leido išplėtoti vietinę gamybą, kuri turi socialinės, ekonominės ir aplinkosauginės svarbos, nes ši veikla koncentruota pačiose skurdžiausiose salos vietose, kuriose nėra kitų alternatyvų. Šią priemonę reikėtų tęsti.

(10) Pieninėms mokama pagalba už žmonėms vartoti skirtą šviežią karvių pieną, kad jų pagamintą pieną vietos rinkoje būtų galima panaudoti įprastu būdu. Pagalbos išplėtimas kitiems produktams leido prisitaikyti prie besikeičiančių vartojimo įpročių. Apsirūpinimo lygis vis dar yra labai žemas, todėl priemonė turėtų būti tęsiama.

(11) Pasitvirtino, kad pagalbos už vaisių ir valgomųjų daržovių, šaknų ir šakniavaisių, gėlių ir gyvų augalų plotus programa netinkama, ypač dėl procedūrų lėtumo ir sudėtingumo bei dėl pasiūlytos

▼B

pagalbos struktūros. Reikėtų pasimokyti iš daug vilčių teikiančių Poseidom reformos šiame sektoriuje rezultatų, o pardavimo ir perdirbimo pagalba turėtų būti numatyta turint omenyje tiekimą į Kanarų salų rinką. Tokia pagalba turėtų padėti vietos produkcijai konkuruoti su kitur pagamintais produktais sparčiai besiplečiančiose rinkose, geriau tenkinti vartotojų ir naujų paskirstymo kanalų reikalavimus, didinti ūkių produktyvumą ir gerinti produktų kokybę. Reikėtų tęsti šių tiek šviežių, tiek ir perdirbtų produktų pardavimą ir jie turėtų būti reklamuojami Bendrijos rinkoje. Ekonominis tyrimas padės patobulinti sektoriaus struktūrą.

(12) Bulvių auginimas Kanarų salose yra ypatingai svarbus dėl ekonominių ir socialinių bei aplinkosaugos priežasčių. Dirbama žemė yra vidutinio aukščio zonose, kur dėl sudėtingos vietovės ir nedidelių ūkių (auginimas terasomis) bei didelių sąnaudų kainų, gamybos kaštai yra labai dideli. Speciali pagalba suteikiama žmonėms vartoti skirtų bulvių augintojams, siekiant paremti vietinę gamybą ir tenkinti salų vartojimo modelius. Sektorius tapo labai pažeidžiamas panaikinus laikiną priemonę, ribojančią žmonėms vartoti skirtų bulvių pristatymą laikotarpiais, kada vietinės produkcijos pardavimas ypač jautrus. Todėl planuojama suteikti pagalbą šios bulvių produkcijos vietiniam pardavimui.

(13) Ekonominiu ir aplinkosauginiu aspektu būtina, kad būtų ir toliau auginami vynuogynai, labiausiai paplitusi kultūra, nes vynuogės auginamos sausuose plotuose ir žemėje, kuri ypač pažeidžiama erozijos. Siekiant padėti remti vietos produkciją, vienodo dydžio pagalba už plotą būtų suteikiama už vynuogienojų, iš kurių gaunami konkrečiuose regionuose pagaminti rūšiniai vynai, auginimą. Panašiai netaikomos nei apleidimo priemokos, nei rinkos mechanizmai, išskyrus kritinį distiliavimą, jeigu rinka ypatingai iškreipiama dėl kokybės problemų.

(14) Tabako auginimas salose yra istoriškai svarbus. Ekonominiu požiūriu tabako gamyba išlieka viena iš pagrindinių pramoninės veiklos sričių regione. Socialiniu požiūriu tabako auginimas susijęs su intensyviu darbu ir mažais ūkiais. Kadangi kultūra nėra pakankamai pelninga, kyla pavojus jai išnykti. Šiuo metu tabakas auginamas tik nedidelėje La Palma salos dalyje, kur iš jo amatininkai gamina cigarus. Todėl Ispanijai turėtų būti ir toliau leidžiama teikti pagalbą papildomai prie Bendrijos pagalbos, kad ši tradicinė kultūra būtų išlaikyta, siekiant remti su ja susijusius amatus. Be to, siekiant išlaikyti tabako gaminių gamybą, žaliavinio ir pusiau perdirbto tabako importui į Kanarų salas turėtų būti toliau netaikomi muito mokesčiai, bet ne daugiau kaip 20 000 tonų žaliavinio tabako, iš kurio išpjaustytos vidurinės gyslos, ekvivalento per metus.

(15) Tradicinis medus Kanarų salose surenkamas iš vietinės veislės bičių, kurios gerai prisitaikiusios prie vietinių sąlygų, bet nėra labai produktyvios. Šiai veislei gresia išnykimas, nes ją pakeis veislės, kurios bus pelningesnės bitininkams. Todėl reikia ir toliau teikti paramą bitininkų sąjungoms, gaminančioms specialios kokybės tradicinį medų, o vietinių bičių šeimų, atitinkančių pagalbos kriterijus, skaičius turi būti patikslintas.

(16) Žemės ūkio gamintojai Kanarų salose turėtų būti skatinami tiekti kokybiškus produktus ir reikėtų padėti juos parduoti; tam galėtų padėti Bendrijos grafinio simbolio naudojimas.

(17) Reglamente (EB) Nr. 1257/1999 ([1]) nustatytos kaimo plėtros priemonės, kurioms gali būti suteikiama Bendrijos parama, ir išdėstyti tokios paramos gavimo reikalavimai.

(18) Šiuo reglamentu siekiama pašalinti kliūtis dėl šiam regionui būdingo nutolimo ir izoliuotumo.

([1]) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai (OL L 160, 1999 6 26, p. 80).

▼B

(19) Tam tikrų žemės ūkio valdų arba perdirbimo ir pardavimo įmonių, esančių šiose salose, struktūroms būdingi dideli trūkumai ir joms teka kovoti su ypatingais sunkumais. Turi būti atitinkamai numatyta galimybė tam tikroms investicijų rūšims taikyti nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo nuostatų, ribojančių arba neleidžianti teikti struktūrinę paramą, numatytą Reglamente (EB) Nr. 1257/1999.

(20) Bendrijos finansinis įnašas trims iš lydimųjų priemonių, numatytų Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 35 straipsnio 1 dalyje, atokiausiuose regionuose gali sudaryti iki 85 % bendrųjų reikalavimus atitinkančių išlaidų. Tačiau pagal šio reglamento 47 straipsnio 2 dalies antro punkto trečią įtrauką, Bendrijos finansinis įnašas ekologiško ūkininkavimo priemonėms, kurios yra ketvirtosios lydimosios priemonės dalis, negali būti didesnė kaip 75 % visiems 1 tikslo regionams. Atsižvelgiant į ekologinio ūkininkavimo svarbą kaimo plėtros kontekste, Bendrijos finansinio įnašo dydis turėtų būti suderintas visoms lydimosioms priemonėms atokiausiuose regionuose.

(21) Pagal Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 ([1]) 14 straipsnį, kiekvienas planas, Bendrijos paramos sistema, veiklos programa ir bendrasis programavimo dokumentas apima septynerių metų laikotarpį, o programavimo laikotarpis prasideda 2000 m. sausio 1 d. Siekiant užtikrinti vientisumą ir išvengti diskriminacijos tarp paramos gavėjų pagal tą pačią programą, šiame reglamente numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos turėtų būti išskirtinai taikomos visam programavimo laikotarpiui.

(22) Gali būti leidžiama nukrypti nuo Komisijos nuoseklios politikos neleisti skirti valstybinės pagalbos žemės ūkio produktų, kurie nurodyti Sutarties I priede, gamybai, perdirbimui ir pardavimui, siekiant pašalinti konkrečias ūkininkavimo Kanarų salose kliūtis, atsirandančias dėl jų nutolimo, izoliuotumo, atokiausios padėties, mažumo, kalnuotos vietovės ir klimato sąlygų bei ekonominės priklausomybės nuo keleto produktų.

(23) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([2]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šiuo reglamentu nustatomos specialios priemonės, taikomos tam tikriems žemės ūkio produktams, skirtos pašalinti sunkumus, atsirandančius dėl Kanarų salų nutolimo ir izoliuotumo bei atokiausios padėties.

I ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALŪS TIEKIMO SUSITARIMAI

2 straipsnis

1. Šiuo reglamentu nustatomi specialūs tiekimo susitarimai dėl I priede išvardytų žemės ūkio produktų, kurie turi esminę reikšmę žmonių vartojimui, perdirbimui ir žemės ūkio sąnaudoms Kanarų salose.

2. Numatomo tiekimo balansas parengiamas nurodant I priede išvardytų žemės ūkio produktų, kurių reikia tiekimo reikalavimams tenkinti kiekvienais metais, kiekį. Atskiras numatomas balansas gali būti parengtas dėl įmonių, perdirbančių ir fasuojančių vietos rinkai ir tradiciniam eksportui arba siuntimui į kitą Bendrijos dalį skirtus produktus, reikalavimų.

([1]) 1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1260/1999, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, 1999 6 26, p. 1).
([2]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

3 straipsnis

1. Produktų, kuriems taikomi specialūs tiekimo susitarimai, tiesioginiam importui į Kanarų salas netaikomi muitai, jeigu jų kilmės šalys yra Bendrijai nepriklausančios šalys, neviršijant tiekimo balanse nustatytų kiekių ribų.

Taikant šią antraštinę dalį, produktai, kurie į Bendrijos muitų teritoriją buvo įvežti pagal laikinojo įvežimo perdirbti arba laikymo muitinės sandėliuose susitarimus, yra laikomi tiesiogiai importuotais.

2. Siekiant užtikrinti, kad laikomasi pagal 2 straipsnį nustatytų reikalavimų kiekio, kainos ir kokybės aspektais, ir stengiantis išlaikyti Bendrijos dalį tiekime, pagalba suteikiama produktams, į Kanarų salas tiekiamiems pagal Bendrijos viešą intervencinį saugojimą arba iš Bendrijos rinkos.

Tokia pagalba nustatoma taip, kad būtų atsižvelgta į papildomas vežimo į Kanarų salas išlaidas bei kainas, taikomas eksportui į Bendrijai nepriklausančias šalis ir, žemės ūkio sąnaudų bei perdirbti skirtų produktų atveju, papildomas išlaidas dėl vietos izoliuotumo ir atokiausios padėties.

3. Įgyvendinant specialius tiekimo susitarimus, visų pirma atsižvelgiama į:

— konkrečius Kanarų salų poreikius ir perdirbti skirtų produktų bei žemės ūkio sąnaudų atveju specialius kokybės reikalavimus,

— prekybos srautus su likusia Bendrijos dalimi,

— ekonominį siūlomos pagalbos aspektą.

4. Specialūs tiekimo susitarimai taikomi su sąlyga, kad ekonominis privalumas, gautas dėl atleidimo nuo importo mokesčių arba dėl pagalbos, jeigu produktai tiekiami iš likusios Bendrijos dalies, yra iš tikrųjų perduodamas galutiniam vartotojui.

▼M4

5. Produktai, kuriems taikoma speciali tiekimo tvarka, gali būti reeksportuojami į trečiąsias šalis arba persiunčiami į kitas Bendrijos dalis tik laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisijos nustatytų sąlygų. Šios sąlygos visų pirma apima pagalbos, gautos pagal specialią 2 dalyje nurodytų produktų tiekimo tvarką, gražinimą arba importo muitų už 1 dalyje nurodytus produktus sumokėjimą.

Pirmoje pastraipoje nurodytas apribojimas netaikomas produktams, kurie yra perdirbami Kanarų salose ir kuriuose yra žaliavų, kurioms taikoma speciali tiekimo tvarka, kai tokie produktai:

a) eksportuojami vykdant tradicinį eksportą iš Kanarų salų į trečiąsias šalis, arba

b) siunčiami kaip tradicinės siuntos iš Kanarų salų į kitas Bendrijos dalis.

Už antroje pastraipoje nurodytus produktus eksporto grąžinamoji išmoka nemokama.

▼B

6. Išsamios šios antraštinės dalies taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka. Prie jų priskiriama:

— pagalbos produktų tiekimui iš likusios Bendrijos dalies nustatymas,

— nuostatos, užtikrinančios, kad suteikti privalumai yra iš tikrųjų perduodami galutiniam vartotojui,

— jei būtina, importo arba pristatymo licencijų sistemos įvedimas.

Komisija 21 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka parengia tiekimo balansus. Ji gali patikslinti šiuos balansus ir I priede pateiktą produktų sąrašą ta pačia tvarka, atsižvelgdama į Kanarų salų reikalavimų pasikeitimus.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PRIEMONĖS, SKIRTOS PADĖTI VIETINIAMS PRODUKTAMS

I SKYRIUS

GYVULIAI IR PIENO PRODUKTAI

4 straipsnis

1. Gyvulininkystės sektoriuje pagalba suteikiama grynaveislių gyvūnų, komercinių veislių gyvūnų ir gyvulininkystės produktų, kurių kilmės šalis yra Bendrija, tiekimui į Kanarų salas.

2. Pagalbos suteikimo sąlygos nustatomos visų pirma atsižvelgiant į Kanarų salų tiekimo reikalavimus dėl gyvulių auginimo bei jų genetinio pagerinimo ir vietos sąlygoms labiausiai tinkančių veislių poreikį. Pagalba mokama už prekių, kurios atitinka Bendrijos taisyklėse nustatytus reikalavimus, pristatymą.

3. Nustatant pagalbos dydį, atsižvelgiama į:

— tiekimo į Kanarų salas sąlygas ir ypač išlaidas dėl geografinės padėties,

— produktų kainą Bendrijos rinkoje ir pasaulinėje rinkoje,

— ar apmokestinamas importas iš Bendrijai nepriklausančių šalių,

— ekonominį siūlomos pagalbos aspektą.

4. 3 straipsnio 4 ir 5 dalys taikomos prekėms, kurios atitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pagalbos reikalavimus.

5. Produktų sąrašas, šio straipsnio 1 dalyje nurodytos pagalbos lygis ir išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

▼M3

5 straipsnis

1. Nusprendusi pagal 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams ([1]) 70 straipsnį neskirti išmokų, Ispanijos Karalystė pateikia Komisijai paramos su galvijiena, kaip ir avienos ir ožkienos gamyba susijusioms tradicinėms veiklos rūšims ir priemonių, skirtų produktų kokybei gerinti programą, neviršijant Kanarų salų suvartojimo poreikių.

Programą sudaro ir įgyvendina valstybės narės paskirtos kompetentingos institucijos.

2. Bendrija finansuoja šią programą neviršydama metinės sumos, sudarančios pagal Reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 ([2]), pagal šį reglamentą ir Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 ([3]) Kanarų salose įsisteigusiems gamintojams 2003 m. faktiškai sumokėtų priemokų sumą.

Komisija padidina šią sumą siekdama atsižvelgti į vietos gamybos išsivystymą. Vis dėlto, metinė suma jokiu būdu neviršija pagal Reglamentą (EB) Nr. 1454/2001 už jautieną skiriamų priemokų 2003 m. nustatytų viršutinių ribų sumos, padaugintos iš bazinių ir papildomų priemokų ir išmokų, taikomų 2003 m., bei pagal Reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 2003 m. birželio 30 d. Kanarų salose įsisteigusių gamintojų turimų visų teisių į priemokas sumos, ir su nacionaliniu rezervu susijusios dalies, padaugintos iš 2003 m. taikytų priemokų ir išmokų.

([1]) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).
([3]) OL L 341, 2001 12 22, p. 3.

▼M3

3. Komisija imasi įgyvendinimo priemonių, patvirtina ir pakeičia programą, nustato ir padidina šio straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje numatytą sumą Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Komisija, laikydamasi tos pačios tvarkos, gali peržiūrėti 2 dalies antrojoje pastraipoje nustatytą ribą.

4. Kasmet iki balandžio 15 d. Ispanijos Karalystės institucijos pateikia programos įgyvendinimo ataskaitą.

▼M3

▼B

7 straipsnis

1. Laikotarpiu nuo 2002 m. iki 2006 m. pagalba suteikiama Kanarų salose įgyvendinti išsamią programą, skirtą vietinės produkcijos gamybai ir pardavimui remti gyvulininkystės ir pieno produktų sektoriuose.

Šioje programoje gali būti numatytos tokios priemonės: skatinimas gerinti kokybę ir higieną, kokybiškų produktų pardavimas, sektoriaus struktūros nustatymas, gamybos ir pardavimų struktūros racionalizavimas, numatant grupinius pirkimus, vietinė komunikacija dėl kokybiškų produktų ir techninės pagalbos teikimas.

Galvijienos sektoriaus programoje gali būti numatyta galimybė tiekti penimus gyvūnų patinus tol, kol vietinių jaunų galvijų patinų skaičius pasieks tokį lygį, kurio pakanka išlaikyti tradicinę jautienos gamybą, 5 straipsnyje numatyto balanso ribose. Prioritetas skiriamas tiems šių gyvūnų augintojams, kurių ne mažiau kaip 50 % auginamų penimų gyvūnų yra vietinės kilmės.

Programą rengia ir įgyvendina valstybių narių kompetentingos institucijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su geriausiai atstovaujamomis atitinkamų sektorių gamintojų organizacijomis arba jų sąjungomis. Programoje negali būti numatomas pagalbos teikimas papildomai prie atskirų išmokų, tiesiogiai mokamų gamintojams pagal šį reglamentą gyvulininkystės sektoriuje vadovaujantis 5, 6 ir 8 straipsniais.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

Programų, trunkančių ne ilgiau kaip penkerius metus, projektus Komisijai pateikia kompetentingos institucijos. Komisija jas patvirtina 21 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

3. Kasmet Ispanijos institucijos pateikia ataskaitą apie programos įgyvendinimą. Iki 2005 m. pabaigos Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai įvertinimo ataskaitą dėl šiame straipsnyje minimos priemonės taikymo kartu su atitinkamais pasiūlymais, jei taikoma.

8 straipsnis

1. Pagalba suteikiama už šalyje pagamintus žmonėms vartoti skirtus karvių pieno produktus vartojimo poreikių, kurie įvertinami periodiškai, ribose. Pagalba mokama pieninėms. Pagalba lygi 8,45 eurams už 100 kg nenugriebto pieno.

2. Komisija išnagrinėja šio straipsnio 1 dalyje minimą pagalbą ir patvirtina išsamias šio straipsnio taikymo taisykles 21 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka. Pagalba išmokama, jeigu jos nauda yra iš tikrųjų perduodama vartotojui.

▼B

II SKYRIUS

VAISIAI, DARŽOVĖS, AUGALAI IR GĖLĖS

9 straipsnis

1. Pagalba suteikiama už vaisius, valgomąsias daržoves, šaknis ir šakniavaisius, gėles ir gyvus augalus, išvardytus Kombinuotosios nomenklatūros 6, 7 ir 8 skyriuose, išaugintus Kanarų salose ir skirtus tiekti į Kanarų salų rinką.

Pagalba suteikiama už produktus, kurie atitinka bendruosius Bendrijos teisės aktais įtvirtintus standartus arba, jeigu tokių standartų nėra, tiekimo sutartyse įrašytas specifikacijas.

Pagalba suteikiama atskiriems gamintojams, gamintojų grupėms arba gamintojų organizacijoms, nurodytoms Reglamento (EB) Nr. 2200/96 ([1]) 11, 13 ir 14 straipsniuose, sudarius tiekimo sutartis, kurios tęsiasi vienerius metus arba ilgiau, su maisto pramonės įmonėmis arba platintojais, restoranais ir pan., arba vietos valdžios institucijomis.

Pagalba pirmiau minėtiems atskiriems gamintojams, gamintojų grupėms arba gamintojų organizacijoms išmokama kiekvienai produktų kategorijai nustatytų metinių kiekių ribose.

Pagalbos suma nustatoma kaip fiksuotas dydis kiekvienai iš nustatytųjų produktų kategorijų, priklausomai nuo vidutinės produktų vertės. Skirtinga pagalbos suma nustatoma priklausomai nuo to, ar gavėjas yra viena iš Reglamento (EB) Nr. 2200/96 11, 13 ir 14 straipsniuose minimų gamintojų organizacijų.

Pagalba nesuteikiama už KN kodu 0803 00 klasifikuojamus bananus, KN kodu 0702 00 klasifikuojamus pomidorus arba KN kodu 0701 90 50 klasifikuojamas naujas bulves, išaugintas nuo sausio 1 d. iki kovo 31 d.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka. Straipsnio 1 dalyje minimos produktų kategorijos ir pagalbos sumos nustatomos ta pačia tvarka.

10 straipsnis

1. Pagalba suteikiama už metinių sutarčių dėl šviežių ir perdirbtų produktų, kaip nurodyta 9 straipsnyje, ir medicininių augalų, klasifikuojamų KN kodu 1211, kurie išauginti Kanarų salose, pardavimo sudarymą. Ši pagalba taip pat suteikiama už pomidorus, klasifikuojamus KN kodu 0702 00 šio straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje nurodytomis sąlygomis.

Sutartys sudaromos tarp atskirų gamintojų arba gamintojų organizacijų, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 2200/96 11, 13 ir 14 straipsniuose, įsteigtų Kanarų salose, ir fizinių arba juridinių asmenų, įsteigtų likusioje Bendrijos dalyje.

2. Pagalbos sumą sudaro 10 % parduotos produkcijos vertės, neatsižvelgiant į paskirties vietą.

Pagalba išmoka neviršijant 10 000 tonų produkto per metus ribos.

Tačiau už pomidorus, klasifikuojamus KN kodu 0702 00, pagalbos suma yra 0,76 eurai už 100 kg neviršijant 300 000 tonų per metus ribos.

3. Pagalba suteikiama pirkėjams, kurie įsipareigoja parduoti Kanarų salų produktus pagal 1 straipsnio dalyje minimas sutartis.

4. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytus produktus parduoti įsipareigoja bendros įmonės, įsteigtos siekiant parduoti Kanarų salų produkciją šių salų gamintojų arba gamintojų organizacijų, minimų Reglamento (EB) Nr. 2200/96 11, 13 ir 14 straipsniuose, ir fizinių arba juridinių asmenų, įsteigtų likusioje Bendrijos dalyje, ir jeigu partneriai įsipareigoja kaupti žinias ir pažangiąją patirtį, kurių reikia bendros įmonės

([1]) 1996 m. spalio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2200/96 dėl bendro vaisių ir daržovių rinkos organizavimo (OL L 297, 1996 11 20, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2826/2000 (OL L 328, 2000 12 23, p. 2).

▼B

tikslui pasiekti per ne trumpesnį kaip trijų metų laikotarpį, pagalbos suma padidinama iki 13 % bendrai per metus parduodamos produkcijos vertės.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

11 straipsnis

1. Bendrija ne didesne kaip 100 000 eurų suma prisideda prie šviežių ir perdirbtų vaisių ir daržovių sektoriaus Kanarų salose ekonominės analizės ir išankstinio tyrimo, ypatingą dėmesį skiriant atogrąžų produkcijai, atlikimo finansavimo.

Atlikus tyrimą gaunamas ekonominis ir techninis sektoriaus įvertinimas. Ypatingas dėmesys skiriamas tiekimo duomenims ir perdirbimo kaštams, o taip pat tiriamos plėtros ir pardavimų regioniniu ir tarptautiniu lygiu sąlygos ir apimtys, atsižvelgiant į konkurenciją pasaulinėje rinkoje.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

III SKYRIUS

VYNAS

12 straipsnis

1. Kanarų saloms netaikomas Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 ([1]) II antraštinės dalies II skyrius ir III antraštinė dalis bei Reglamento (EB) Nr. 1227/2000 ([2]) III skyrius dėl galimo derlingumo, išskyrus distiliavimą krizės atveju, minimą Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 30 straipsnyje, jeigu dėl kokybės problemų yra ypatingas rinkos iškraipymas.

13 straipsnis

1. Pagalba už hektarą suteikiama už nepertraukiamą vynuogių auginimą rūšiniams vynams pkr gaminti tradicinėse gamybos zonose.

Pagalba gali būti skiriama už šiuos plotus:

a) plotus, apsodintus tokiomis vynuogių veislėmis, kurias valstybės narės klasifikuoja kaip tinkamas gaminti kiekvieną iš jos teritorijoje gaminamų rūšinių vynų pkr, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 19 straipsnyje; ir

b) plotams, kurių vieno hektaro derlius yra mažesnis už didžiausią valstybės narės nustatomą derlių, išreikštą vynuogių, vynuogių misos arba vyno kiekiais Reglamento (EB) Nr. 1493/1999 VI priedo I dalyje nurodytomis sąlygomis.

2. Pagalbos suma lygi 476,76 eurų už hektarą per metus. Pagalba mokama gamintojų grupėms arba jų sąjungoms.

Tačiau pereinamuoju laikotarpiu pagalba taip pat suteikiama pavieniams gamintojams. Šiuo laikotarpiu visa pagalba tvarkoma pagal taisykles, kurios turi būti nustatytos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

([1]) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, 1999 7 14, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2826/2000 (OL L 328, 2000 12 23, p. 2).

([2]) 2000 m. gegužės 31 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1227/2000, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo taikymo taisykles (OL L 143, 2000 6 16, p. 1).

▼B

IV SKYRIUS

BULVĖS

14 straipsnis

1. Pagalba už hektarą suteikiama už žmonėms vartoti skirtų bulvių, klasifikuojamų KN kodais 0701 90 50 ir 0701 90 90, auginimą.

2. Pagalbos suma lygi 596 eurų už hektarą.

Pagalba mokama ne daugiau kaip už 9 000 hektarų, kurie apsodinami ir kuriuose surenkamas derlius per metus.

3. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

V SKYRIUS

TABAKAS

15 straipsnis

Ispanijai leidžiama Kanarų saloms suteikti pagalbą už tabako gamybą papildomai prie priemokos, numatytos Reglamento (EEB) Nr. 2075/92 ([1]) I antraštinėje dalyje. Dėl šios pagalbos suteikimo negali būti diskriminuojami salų gamintojai.

Pagalbos suma negali būti didesnė kaip Bendrijos priemoka, nurodyta pirmoje pastraipoje. Papildoma pagalba mokama už ne daugiau kaip 10 tonų per metus.

16 straipsnis

1. Jokie muito mokesčiai netaikomi tiesiogiai importuojant į Kanarų salas žaliavinį ir pusiau perdirbtą tabaką, kuris atitinkamai klasifikuojamas:

— KN kodu 2401

ir šiose subpozicijose:

— 2401 10 tabakas, iš kurio lapų nepašalintos vidurinės gyslos,

— 2401 20 tabakas, iš kurio lapų iš dalies arba visiškai pašalintos vidurinės gyslos,

— ex 2401 20 išorinė cigarų danga ant atramų, ritėse tabako gamybai,

— 2401 30 tabako liekanos,

— ex 2402 10 00 nebaigti cigarai be įpakavimo,

— ►**M1** ex 2403 10 90 ◄ cigarečių žaliava (gatavi tabako mišiniai, skirti cigarečių, cigarų, cigarų su apipjaustytais galais ir cigarilių gamybai),

— ex 2403 91 00„homogenizuotas“ arba „regeneruotas“ tabakas, suformuotas arba ne į lakštus arba juostas,

— ex 2403 99 90 išplėstas tabakas.

Pirmame punkte minimas atleidimas taikomas produktams, skirtiems vietinei tabako produktų gamybai, neviršijant metinės 20 000 tonų žaliavinio tabako su pašalintomis vidurinėmis gyslomis ekvivalento importo ribos.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

([1]) 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2075/92 dėl bendro žaliavinio tabako rinkos organizavimo (OL L 215, 1992 7 30, p. 70). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1336/2000 (OL L 154, 2000 6 27, p. 2).

▼B

VI SKYRIUS

MEDUS

17 straipsnis

1. Pagalba suteikiama už kokybiško medaus, būdingo Kanarų saloms ir sunešto vietinės „juodųjų bičių“ veislės, gamybą.

Pagalba mokama bitininkų sąjungoms, kurias pripažįsta kompetentingos institucijos, priklausomai nuo medų nešančių juodųjų bičių šeimų skaičiaus, neviršijant 15 000 šeimų ribos.

Pagalbos suma lygi 20 eurų už medų nešančią bičių šeimą per pardavimo metus. Taikant šį straipsnį, pardavimo metai prasideda liepos 1 d. ir baigiasi kitų metų birželio 30 d.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos, jei būtina, 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

VII SKYRIUS

GRAFINIS SIMBOLIS

18 straipsnis

1. Profesinės organizacijos siūlo grafinio simbolio, nustatyto siekiant užtikrinti didesnį kokybiškų natūralių arba perdirbtų žemės ūkio produktų, būdingų Kanarų saloms kaip atokiausiam regionui, atpažįstamumą ir suvartojimą, naudojimo sąlygas. Ispanijos institucijos tokius pasiūlymus su savo nuomone perduoda tvirtinti Komisijai.

Simbolio naudojimą prižiūri oficiali kompetentingų Ispanijos institucijų patvirtinta institucija arba įstaiga.

2. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos, jei būtina, 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

STRUKTŪRINIAI NUKRYPIMAI

19 straipsnis

1. Neatsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 7 straipsnį, bendra pagalbos vertė, išreikšta kaip reikalavimus atitinkančių investicijų dalis procentais, neviršija 75 % investicijų, visų pirma skirtų skatinti įvairovę, restruktūrizavimą arba perėjimą prie nepertraukiamos žemdirbystės mažo ekonominio dydžio žemės ūkio valdose, kurie turi būti apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 18 straipsnio 3 dalyje minimame programos priede.

2. Neatsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 28 straipsnio 2 dalį, bendra pagalbos vertė, išreikšta kaip reikalavimus atitinkančių investicijų dalis procentais, neviršija 65 % investicijų į įmones, užsiimančias žemės ūkio produktų, kurių didžiąją dalį sudaro vietinė produkcija sektoriuose, kurie turi būti apibrėžti Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 18 straipsnio 3 dalyje minimame programos priede, perdirbimu ir pardavimu. Bendra pagalbos mažoms ir vidutinio dydžio įmonėms vertė tokiomis pačiomis sąlygomis neviršija 75 %.

3. Neatsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 47 straipsnio 2 dalies antro punkto trečią įtrauką, Bendrijos įnašas už šio reglamento 22, 23 ir 24 straipsniuose numatytas ekologiško ūkininkavimo priemones yra lygus 85 %.

4. Sutrumpintas pagal šį straipsnį suplanuotų priemonių apibūdinimas įtraukiamas į šio regiono veiklos programas, minimas Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 18 straipsnyje.

▼B

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

21 straipsnis

1. Komisijai padeda Reglamento (EEB) Nr. 1766/92 ([1]) 22 straipsniu įkurtas Javų vadybos komitetas arba vadybos komitetai, įkurti kitais reglamentais dėl bendro atitinkamų produktų rinkų organizavimo.

Žemės ūkio produktų, kuriems taikomas Reglamentas (EEB) Nr. 827/68 ([2]), ir produktų, kuriems netaikomas bendras rinkos organizavimas, atveju Komisijai padeda Reglamento (EEB) Nr. 1696/71 ([3]) 20 straipsniu įkurtas Apynių vadybos komitetas.

Grafinio simbolio atveju ir kitais šiame reglamente numatytais atvejais Komisijai padeda Reglamentu (EB) Nr. 2200/96 įkurtas Šviežių vaisių ir daržovių vadybos komitetas.

Įgyvendinant III antraštinę dalį, Komisijai padeda Regionų plėtros ir pertvarkos komitetas bei Žemės ūkio struktūrų ir kaimo plėtros komitetas, atitinkamai įkurti Reglamento (EB) Nr. 1260/1999 48 ir 50 straipsniais.

2. Jeigu daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje numatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

3. Komitetai patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

22 straipsnis

Žemės ūkio produktų, išvardytų Sutarties I straipsnyje, kuriems taikomi jos 87, 88 ir 89 straipsniai, atveju Komisija gali leisti veiklos pagalbą šių produktų gamybos, perdirbimo ir pardavimo sektoriuose, siekiant palengvinti konkrečius ūkininkavimo suvaržymus Kanarų salose dėl jų nutolimo, izoliuotumo ir atokiausios padėties.

23 straipsnis

Šiame reglamente numatytos priemonės, išskyrus 19 straipsnį, sudaro intervenciją, kuria siekiama stabilizuoti žemės ūkio rinkas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1258/1999 ([4]) 2 straipsnio 2 dalyje.

24 straipsnis

Valstybės narės imasi priemonių, kurios būtinos užtikrinti šio reglamento laikymąsi, visų pirma dėl kontrolės ir administracinių nuobaudų bei apie jas praneša Komisijai.

Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės patvirtinamos 21 straipsnio 2 dalyje numatyta tvarka.

([1]) 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1766/92 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo (OL L 181, 1992 7 1, p. 21). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1666/2000 (OL L 193, 2000 7 29, p. 1).

([2]) 1968 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 827/68 dėl bendro tam tikrų Sutarties II priede išvardytų produktų rinkos organizavimo (OL L 151, 1968 6 30, p. 16). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 3290/94 (OL L 349, 1994 12 31, p. 105).

([3]) 1971 m. liepos 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1696/71 dėl bendro apynių rinkos organizavimo (OL L 175, 1971 8 4, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 191/2000 (OL L 23, 2000 1 28, p. 4).

([4]) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1258/1999 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 160, 1999 6 26, p. 103).

▼B

25 straipsnis

1. Ispanija pateikia Komisijai metinę ataskaitą apie šiame reglamente numatytų priemonių įgyvendinimą.

2. Ne vėliau kaip sistemos taikymo penktųjų metų pabaigoje Komisija pateikia Parlamentui ir Tarybai bendrąją ataskaitą, rodančią veiksmų, kurių buvo imtasi pagal šį reglamentą, poveikį kartu su atitinkamais pasiūlymais, jei taikoma.

26 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1601/92 ([1]) panaikinamas. Nuorodos į Reglamentą (EEB) Nr. 1601/92 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir turėtų būti aiškinamos pagal II priede pateiktą koreliacijos lentelę.

27 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

19 straipsnis taikomas nuo 2000 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

([1]) 1992 m. birželio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1601/92 dėl specialių priemonių tam tikriems Kanarų salų žemės ūkio produktams (OL L 173, 1992 6 27, p. 13). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2826/2000 (OL L 328, 2000 12 23, p. 2).

▼B

I PRIEDAS

Produktų, kuriems taikomi 3 straipsnyje numatyti specialūs tiekimo susitarimai, sąrašas

Apibūdinimas	KN kodas
Javai ir javų produktai, skirti žmonėms vartoti ir gyvūnams šerti	
Salyklas	1107
Apyniai	1210
Ryžiai	1006
Augalinis aliejus	ex 1507–1516
Cukrus	1701 ir1702 (išskyrus izogliukozę)
Koncentruotos vaisių sultys (žaliavos), išskyrus atitinkančias šio reglamento 9 straipsnio reikalavimus	2007 99 ir2008
Šviežia arba atšaldyta galvijiena	0201
Sušaldyta galvijiena	0202
Sušaldyta kiauliena	0203 21, 22, 29
Sušaldyta paukštiena	0207 21, 22, 41, 42, 43, 50
Džiovinti kiaušinių tryniai (maisto pramonei)	0408
Sėklinės bulvės	0701 10 00
Pienas ir pieno produktai	
Skystas pienas	0401
Koncentruotas pienas arba pieno milteliai	0402
Sviestas	0405
Sūris	0406 30, 0406 90 23, 25, 27, 77, 79, 81, 89
Pieno produktai vaikams	2106 90 91
Kuriuose nėra gyvūninių riebalų	1901 90 90
Liucernos (*alfalfa*), rupiniai ir granulės	1214 10 00
▼M2 Kito pavidalo liucerna (alfalfa)	ex 1214 90 99
▼B Išspaudos ir kitos kietos sojos pupelių aliejaus ekstrakcijos liekanos	2304 00

▼B

II PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 1601/92	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
	3 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 3 dalis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	7 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
6 straipsnis	16 straipsnis
7 straipsnis	3 straipsnio 4 dalis
8 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
	3 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
8 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 6 dalis
9 straipsnis	3 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
10 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalis	Išbraukta
	5 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 3 dalis
	5 straipsnio 4 dalis
	5 straipsnio 5 dalis
	5 straipsnio 6 dalis
11 straipsnis	8 straipsnis
12 straipsnis	Išbraukta
13 straipsnis	6 straipsnis
	7 straipsnis
14 straipsnis	Išbraukta
15 straipsnis	9 straipsnis
16 straipsnis	10 straipsnis
17 straipsnis	11 straipsnis
18 straipsnis	12 straipsnis
19 straipsnis	13 straipsnis
20 straipsnis	14 straipsnis
21 straipsnis	Išbraukta
22 straipsnis	Išbraukta
23 straipsnis	15 straipsnis
24 straipsnis	17 straipsnis
25 straipsnis	Išbraukta
26 straipsnis	18 straipsnis
27 straipsnis	19 straipsnis
28 straipsnis	Išbraukta
	20 straipsnis
	21 straipsnis
	22 straipsnis

▼B

Reglamentas (EEB) Nr. 1601/92	Šis reglamentas
29 straipsnis	23 straipsnis
	24 straipsnis
30 straipsnis	25 straipsnis
	26 straipsnis
31 straipsnis	27 straipsnis
Priedas	I priedas
	II priedas